

Arrest

nr. 152 856 van 18 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 22 april 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 maart 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juli 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. ZAMANI, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Georgische staatsburgerschap te bezitten en van Georgische origine te zijn. U bent geboren in Gori (Georgië) en woonde afwisselend in de dorpen Dzevera en Shertuli. U bent getrouwd met A. M. (...) (O.V. X) met wie u twee minderjarige dochters heeft: N. M. (...) (O.V. X) en M. M. (...) (O.V. X).

Rezo Kechkhuashvili, lid van de partij Georgian Dream, komt na de lokale verkiezingen van 2014 aan de macht in jullie dorp Dzevera. Hij had u en uw man beloofd dat hij jullie zou helpen met de medische behandeling van uw dochters, eens hij aan de macht zou zijn (uw dochters waren reeds een tijd ziek maar de dokters in Georgië konden nooit achterhalen wat er precies scheelde). Nadat Rezo lokale bestuurder van jullie dorp wordt, blijkt hij zijn verkiezingsbelofte niet na te komen. Uw man spreekt daarom kwaad over hem in de zomer van 2014. Rezo komt dit te weten en is razend op uw man. Uw

man wordt bedreigd en hij wordt in opdracht van Rezo zelfs in elkaar geslagen. Jullie beslissen dat het beter is uit het land weg te gaan.

Uiteindelijk verlaat u Georgië op 8 september 2014. Samen met uw man en uw dochters gaat u van uw dorp Dzevera eerst naar Batumi. Daar neemt een Turkse man jullie in zijn wagen mee naar Turkije. Eenmaal de grens over stappen jullie over in de laadruimte van een vrachtwagen waarin jullie de rest van jullie reis clandestien zullen afleggen. Op 13 september 2014 komen jullie in België aan. Op 19 september 2014 dient u een asielaanvraag in.

In België wordt vastgesteld dat jullie dochters allebei nierkanker hebben.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: uw originele Georgische identiteitskaart en uw originele geboorteakte.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag beroept op dezelfde problemen van uw man A. M. (...) (O.V. 7.945.539) (CGVS p. 5 e.v.). U verklaart ook dat u als gevolg van de problemen van uw man zelf geen problemen meegemaakt heeft (CGVS p. 6). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw man door het Commissariaat-generaal beslist werd dat hem de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, kan in uw hoofdte evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing over uw man is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u uit uw land bent gevlucht nadat u door de lokale bestuurder van uw dorp Dzevera werd geslagen en bedreigd toen u hem op zijn verkiezingsbelofte wees die hij had gemaakt in verband met het helpen van uw zieke kinderen (CGVS p. 7 e.v.). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw asielrelaas.

Ten eerste blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, dat de lokale politieke macht in de regio Gori (waartoe uw dorp Dzevera behoort) op twee niveaus wordt uitgeoefend: door de burgemeester van de stad Gori en door de lokale bestuurder ('gamgebeli' genaamd) van het district Gori. Tot 15 juni 2014 was ene Papuna Koberidze de gamgebeli van het district Gori. Op 15 juni 2014 vonden er nieuwe lokale verkiezingen plaats waardoor ene Zurabi Dzhirkvelishvili van de partij Georgian Dream de nieuwe burgemeester werd van de stad Gori en ene Davit Oniashvili van Georgian Dream de nieuwe gamgebeli van het district Gori; Oniashvili werd zodoende ook de gamgebeli voor uw dorp Dzevera. Het Commissariaat-generaal vond bovendien geen enkele informatie terug over Rezo Kechkhuashvili die in de periode 2012-2014 gamgebeli zou geweest zijn voor de dorpen Dzevera, Shertuli, Kitsnisi en Meurneoba in district Gori zoals u beweert (CGVS p. 7-8). Deze vaststellingen plaatsen uw problemen met Rezo die u in zijn hoedanigheid van gamgebeli zou bedreigd en geslagen hebben nadat u hem interpelleerde over zijn verkiezingsbelofte voor uw dochters, volledig op los zand en tasten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aan.

Ten tweede dient gewezen te worden op een aantal compleet tegenstrijdige elementen in uw verklaringen en die van uw vrouw waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas andermaal fundamenteel ondermijnd wordt. Zo blijkt uit uw verklaringen dat Rezo u had gevraagd voor zijn partij Georgian Dream te stemmen voor de verkiezingen van oktober 2012 (volgens u waren dat de presidentiële verkiezingen die door de Georgian Dream gewonnen werden en waarna dan de lokale besturen aangesteld werden). Toen u Rezo na deze verkiezingen aan zijn verkiezingsbelofte herinnerde (hij zou uw kinderen immers hulp beloofd hebben), begon hij u te bedreigen. Concreet zou u naar eigen zeggen eind oktober 2012 met Rezo gevochten hebben nadat u hem persoonlijk had aangesproken en zou hij u op dat moment ook bedreigd hebben, en zou u twee à drie dagen daarna in elkaar geslagen zijn door Rezo's handlangers. Na deze incidenten in oktober 2012 zijn er volgens u geen andere incidenten meer gebeurd – u bleef zelfs gewoon in uw dorp tot uw vertrek in september 2014 (u verbleef in die periode weliswaar soms nog in het dorp van uw vrouw, Shertuli) (CGVS p. 8-9). Uw vrouw legt daarentegen een heel andere versie van de feiten af. Zij beweert dat Rezo u vroeg om voor hem te stemmen naar aanleiding van de verkiezingen in 2014 (volgens haar meer bepaald de parlementsverkiezingen van 2014) en dat hij u daarna problemen begon te bezorgen – daarvoor had u volgens de verklaringen van uw vrouw nog geen problemen gehad met Rezo, die volgens haar in 2014 aan de macht was gekomen in jullie dorp. Uw vrouw situeert de slagen en de bedreigingen die u te verduren kreeg in de zomer van 2014, nl. juli of augustus 2014 oftewel enkele weken voor jullie uit Georgië weggingen. Ze zegt ook dat u hem niet persoonlijk beledigde in verband met zijn verkiezingsbelofte, maar dat iemand anders hem dat moet doorverteld hebben (CGVS vrouw p. 6). Als uw vrouw geconfronteerd wordt met deze opvallende verschillen, verklaart ze 'ik zei al dat ik het moeilijk heb om me te concentreren. Misschien heb ik de jaren door elkaar geslagen. Het is moeilijk

voor mij. Zelfs na de operaties hebben de kinderen nu pijn' (CGVS vrouw p. 7). Er mag echter van iemand die stelt dat ze omwille van concentratieproblemen haar vluchtrelaas niet correct zou kunnen vertellen, verwacht worden dat zij zo snel mogelijk medische/psychologische hulp inroept en dit laat attesteren om haar problemen te staven, hetgeen in casu niet het geval is. Deze beweringen van uw vrouw inzake concentratieproblemen kunnen de beoordeling van de hierboven opgesomde anomalieën bijgevolg geenszins wijzigen. Aldus blijven de verklaringen van u en uw vrouw dermate tegenstrijdig dat ze de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas opnieuw volledig teniet doen. Bovendien stemmen uw verklaringen en die van uw vrouw in verband met de lokale politiek in uw dorp Dzevera niet overeen met de beschikbare informatie (zie boven).

Verder kan worden opgemerkt dat uw algehele geloofwaardigheid tevens ondermijnd wordt door de vaststelling dat de door u beschreven reisroute evenmin aannemelijk voorkomt. Zo geeft u ten overstaan van het Commissariaatgeneraal te kennen dat u uw reis van Georgië naar België clandestien aflegde: met uw vrouw en uw kinderen stak u namelijk eerst de Turkse grens over in de auto van een smokkelaar; in Turkije stapten jullie dan in de laadruimte van een vrachtwagen die jullie helemaal naar België bracht. U had uw Georgische identiteitskaart al in Georgië afgegeven aan de smokkelaar en was dat bij aankomst in België vergeten terug te vragen – u en uw vrouw reisden zonder geldige internationale reisdocumenten (een internationaal paspoort hebben jullie immers naar eigen zeggen nooit gehad, CGVS p. 4-5 + CGVS vrouw p. 3-4). U verklaart niet te weten doorheen welke landen jullie gereden zijn en kan geen enkele plaats opnoemen die jullie gepasseerd zijn. U zegt ook niets gemerkt te hebben van een douane of grensovergang onderweg; evenmin zou u afspraken gemaakt hebben met de chauffeur voor het geval jullie ontdekt zouden worden of controle zouden krijgen (CGVS p. 5-7). Los van het gegeven dat het bijzonder onwaarschijnlijk is dat u tijdens de reis van Georgië naar België géén enkele concrete aanwijzing zou hebben opgevangen met betrekking tot de plaatsen van doorreis, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan tevens een kopie als bijlage in het administratief dossier is gevoegd, dat er bij binnenkomst van de Europese Unie strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over uw identiteit, reisweg en reisbedoeelingen en dit op strikt individuele wijze. Vrachtwagens worden ook gecontroleerd op smokkelwaar met moderne technologieën waarbij verstekelingen zeker zouden worden opgemerkt. Dat u tout court zelfs géén controles opgemerkt zou hebben, is zodoende niet verenigbaar met de informatie waarvan bijlage. En zelfs al zou worden aangenomen dat u in het uitzonderlijke geval nooit persoonlijk zou zijn gecontroleerd, komt het omwille van het reële risico op dergelijke controle en de ernstige gevolgen die daarmee gepaard gaan voor zowel uzelf en de persoon die u vergezelde, niet aannemelijk voor dat er niet op zijn minst concrete afspraken met u gemaakt zouden worden om de nodige voorzorgen te nemen. Dat u in dit verband niet overtuigt plaatst, zoals gezegd, een bijkomende kanttekening bij uw algehele geloofwaardigheid en doet vermoeden dat u een legale reisweg van u en uw familie aan de hand van de daartoe benodigde reisdocumenten verzwijgt zoals hierboven reeds aangehaald. In deze context vraagt het CGVS zich bovendien luidop af waarom u en uw vrouw gekozen zouden hebben voor een clandestiene, onzekere en heikele reis in de laadbak van een vrachtwagen zonder enige voorzieningen voor uw zieke kinderen van wie hun penibele medische toestand toch een van dé redenen was om uit uw land weg te gaan. Zulks vormt in samenhang met de door u beschreven onwaarschijnlijke reisroute een ernstige aanwijzing van het gegeven dat u een andere reisroute en bijgevolg een internationaal reisdocument bewust achterhoudt om zodoende relevante gegevens zoals een legale uitreis of ander vertrek uit uw land te verzwijgen.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om ten aanzien van uw land van herkomst Georgië een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw Georgisch militair boekje, uw geboorteakte en die van uw dochters bevatten louter identiteitsgegevens van u en uw dochters, maar hebben geen enkele betrekking op het door u aangehaalde asielrelaas. De Belgische en de Georgische medische attesten in verband met uw dochters (documenten 7-13) wijzen op de andere reden die u aanhaalt voor uw vertrek uit uw land, namelijk de medische situatie van uw kinderen los van uw (ongeloofwaardige) verklaringen over de verkiezingsbelofte die Rezo daarover had gemaakt (zie boven). U verklaart dat u niet terug kan naar Georgië wegens de (nier)ziekte van uw twee dochters; de dokters in Georgië hadden u gezegd dat u naar Europa moest gaan omdat de nodige medische behandeling en materialen in uw land ontbreken (CGVS p. 3-4, p. 7, p. 9 & p. 11). Deze medische toestand van uw dochters staft u aan de hand van een aantal documenten, zoals twee Georgische attesten waarop staat dat de oorzaak van de ziekte van uw dochters onbekend is, twee Belgische attesten die uw dochters diagnosticeren met het syndroom van Cushing en hiervoor een medische behandeling voorstellen, een ander Belgisch attest over uw dochter M. (...) aangaande het resultaat van een moleculaire genetische analyse en twee

ingevulde Belgische medische certificaten voor uw beide dochters in het kader van de 9ter-procedure (zie verder) (documenten 7-13). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor de medische situatie van uw dochters, dient erop gewezen te worden dat deze medische redenen op zich geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Men dient zich voor de beoordeling van dergelijke medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Uw dochters hebben daarvoor reeds de nodige medische certificaten verkregen (documenten 9 & 11), maar volgens uw advocaat is de aanvraag zelf nog niet ingediend (CGVS p. 9)."

Uw Georgische identiteitskaart en uw geboorteakte bevatten enkel informatie over uw identiteit, die hier niet betwist wordt. Deze documenten zijn bijgevolg niet van die aard dat ze deze beslissing of die van uw man zouden kunnen beïnvloeden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot, M. A., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 170 963. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekende partij zich in haar verzoekschrift beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar echtgenoot tegen de in zijn hoofd genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus eveneens van 24 maart 2015.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 152 855 van 18 september 2015 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan M. A.. Het arrest genomen in hoofd van de echtgenoot van verzoekende partij luidt als volgt:

"1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Georgische staatsburgerschap te bezitten en van Georgische origine te zijn. U bent geboren in Gori (Georgië) en woonde afwisselend in de dorpen Dzevera en Shertuli. U bent getrouwd met E. K. (...) (O.V. 7.945.539) met wie u twee minderjarige dochters heeft: N. M. (...) (O.V. 7.945.539) en M. M. (...) (O.V. 7.945.539).

Rezo Kechkhvasvili, lid van de partij Georgian Dream, komt in 2012 aan de macht in uw dorp Dzevera. Hij had u en uw vrouw beloofd dat hij jullie zou helpen met de medische behandeling van uw dochters eens hij aan de macht zou zijn (uw dochters waren reeds een tijd ziek maar de dokters in Georgië konden nooit achterhalen wat er precies scheelde). Nadat Rezo lokale bestuurder voor jullie dorp wordt (de zogenaamde gamgebeli), blijkt hij zijn verkiezingsbelofte echter niet na te komen. U spreekt hem daarover aan eind oktober 2012. Dit gesprek leidt tot een vechtpartij tussen u en Rezo. U wordt door hem ook bedreigd. Een aantal dagen later wordt u in opdracht van Rezo zelfs in elkaar geslagen. Jullie beslissen dat het voor jullie beter is om uit het land te vertrekken.

Uiteindelijk verlaat u Georgië op 8 september 2014. Samen met uw vrouw en uw dochters gaat u van uw dorp Dzevera eerst naar Batumi. Daar neemt een Turkse man jullie in zijn wagen mee naar Turkije. Eenmaal de grens over stappen jullie over in de laadruimte van een vrachtwagen waarin jullie de rest van jullie reis clandestien zullen afleggen. Op 13 september 2014 komen jullie in België aan. Op 19 september 2014 dient u een asielaanvraag in.

In België wordt vastgesteld dat jullie dochters allebei nierkanker hebben.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: uw origineel militair boekje, uw originele geboorteakte en die van uw dochters en een aantal Belgische en Georgische medische attesten in verband met uw dochters.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uit uw land bent gevlucht nadat u door de lokale bestuurder van uw dorp Dzevera werd geslagen en bedreigd toen u hem op zijn verkiezingsbelofte wees die hij had gemaakt in

verband met het helpen van uw zieke kinderen (CGVS p. 7 e.v.). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw asielrelaas.

Ten eerste blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, dat de lokale politieke macht in de regio Gori (waartoe uw dorp Dzevera behoort) op twee niveaus wordt uitgeoefend: door de burgemeester van de stad Gori en door de lokale bestuurder ('gamgebeli' genaamd) van het district Gori. Tot 15 juni 2014 was ene Papuna Koberidze de gamgebeli van het district Gori. Op 15 juni 2014 vonden er nieuwe lokale verkiezingen plaats waardoor ene Zurabi Dzhirkvelishvili van de partij Georgian Dream de nieuwe burgemeester werd van de stad Gori en ene Davit Oniashvili van Georgian Dream de nieuwe gamgebeli van het district Gori; Oniashvili werd zodoende ook de gamgebeli voor uw dorp Dzevera. Het Commissariaat-generaal vond bovendien geen enkele informatie terug over Rezo Kechkhuashvili die in de periode 2012-2014 gamgebeli zou geweest zijn voor de dorpen Dzevera, Shertuli, Kitsnisi en Meurneoba in district Gori zoals u beweert (CGVS p. 7-8). Deze vaststellingen plaatsen uw problemen met Rezo die u in zijn hoedanigheid van gamgebeli zou bedreigd en geslagen hebben nadat u hem interpelleerde over zijn verkiezingsbelofte voor uw dochters, volledig op los zand en tasten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aan.

Ten tweede dient gewezen te worden op een aantal compleet tegenstrijdige elementen in uw verklaringen en die van uw vrouw waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas andermaal fundamenteel ondermijnd wordt. Zo blijkt uit uw verklaringen dat Rezo u had gevraagd voor zijn partij Georgian Dream te stemmen voor de verkiezingen van oktober 2012 (volgens u waren dat de presidentiële verkiezingen die door de Georgian Dream gewonnen werden en waarna dan de lokale besturen aangesteld werden). Toen u Rezo na deze verkiezingen aan zijn verkiezingsbelofte herinnerde (hij zou uw kinderen immers hulp beloofd hebben), begon hij u te bedreigen. Concreet zou u naar eigen zeggen eind oktober 2012 met Rezo gevochten hebben nadat u hem persoonlijk had aangesproken en zou hij u op dat moment ook bedreigd hebben, en zou u twee à drie dagen daarna in elkaar geslagen zijn door Rezo's handlangers. Na deze incidenten in oktober 2012 zijn er volgens u geen andere incidenten meer gebeurd – u bleef zelfs gewoon in uw dorp tot uw vertrek in september 2014 (u verbleef in die periode weliswaar soms nog in het dorp van uw vrouw, Shertuli) (CGVS p. 8-9). Uw vrouw legt daarentegen een heel andere versie van de feiten af. Zij beweert dat Rezo u vroeg om voor hem te stemmen naar aanleiding van de verkiezingen in 2014 (volgens haar meer bepaald de parlementsverkiezingen van 2014) en dat hij u daarna problemen begon te bezorgen – daarvoor had u volgens de verklaringen van uw vrouw nog geen problemen gehad met Rezo, die volgens haar in 2014 aan de macht was gekomen in jullie dorp. Uw vrouw situeert de slagen en de bedreigingen die u te verduren kreeg in de zomer van 2014, nl. juli of augustus 2014 oftewel enkele weken voor jullie uit Georgië weggingen. Ze zegt ook dat u hem niet persoonlijk beledigde in verband met zijn verkiezingsbelofte, maar dat iemand anders hem dat moet doorverteld hebben (CGVS vrouw p. 6). Als uw vrouw geconfronteerd wordt met deze opvallende verschillen, verklaart ze 'ik zei al dat ik het moeilijk heb om me te concentreren. Misschien heb ik de jaren door elkaar geslagen. Het is moeilijk voor mij. Zelfs na de operaties hebben de kinderen nu pijn' (CGVS vrouw p. 7). Er mag echter van iemand die stelt dat ze omwille van concentratieproblemen haar vluchtrelaas niet correct zou kunnen vertellen, verwacht worden dat zij zo snel mogelijk medische/psychologische hulp inroept en dit laat attesteren om haar problemen te staven, hetgeen in casu niet het geval is. Deze beweringen van uw vrouw inzake concentratieproblemen kunnen de beoordeling van de hierboven opgesomde anomalieën bijgevolg geenszins wijzigen. Aldus blijven de verklaringen van u en uw vrouw dermate tegenstrijdig dat ze de geloofwaardigheid van jullie asielrelaas opnieuw volledig teniet doen. Bovendien stemmen uw verklaringen en die van uw vrouw in verband met de lokale politiek in uw dorp Dzevera niet overeen met de beschikbare informatie (zie boven).

Verder kan worden opgemerkt dat uw algehele geloofwaardigheid tevens ondermijnd wordt door de vaststelling dat de door u beschreven reisroute evenmin aannemelijk voorkomt. Zo geeft u ten overstaan van het Commissariaat-generaal te kennen dat u uw reis van Georgië naar België clandestien aflegde: met uw vrouw en uw kinderen stak u namelijk eerst de Turkse grens over in de auto van een smokkelaar; in Turkije stapten jullie dan in de laadruimte van een vrachtwagen die jullie helemaal naar België bracht. U had uw Georgische identiteitskaart al in Georgië afgegeven aan de smokkelaar en was dat bij aankomst in België vergeten terug te vragen – u en uw vrouw reisden zonder geldige internationale reisdocumenten (een internationaal paspoort hebben jullie immers naar eigen zeggen nooit gehad, CGVS p. 4-5 + CGVS vrouw p. 3-4). U verklaart niet te weten doorheen welke landen jullie gereden zijn en kan geen enkele plaats opnoemen die jullie gepasseerd zijn. U zegt ook niets gemerkt te hebben van een douane of grensovergang onderweg; evenmin zou u afspraken gemaakt hebben met de chauffeur voor het geval jullie ontdekt zouden worden of controle zouden krijgen (CGVS p. 5-7). Los van het gegeven dat het bijzonder onwaarschijnlijk is dat u tijdens de reis van Georgië naar België géén enkele concrete aanwijzing zou hebben opgevangen met betrekking tot de plaatsen van doorreis,

blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan tevens een kopie als bijlage in het administratief dossier is gevoegd, dat er bij binnenkomst van de Europese Unie strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over uw identiteit, reisweg en reisbedoeelingen en dit op strikt individuele wijze. Vrachtwagens worden ook gecontroleerd op smokkelwaar met moderne technologieën waarbij verstekelingen zeker zouden worden opgemerkt. Dat u tout court zelfs géén controles opgemerkt zou hebben, is zodoende niet verenigbaar met de informatie waarvan bijlage. En zelfs al zou worden aangenomen dat u in het uitzonderlijke geval nooit persoonlijk zou zijn gecontroleerd, komt het omwille van het reële risico op dergelijke controle en de ernstige gevolgen die daarmee gepaard gaan voor zowel uzelf en de persoon die u vergezelde, niet aannemelijk voor dat er niet op zijn minst concrete afspraken met u gemaakt zouden worden om de nodige voorzorgen te nemen. Dat u in dit verband niet overtuigt plaatst, zoals gezegd, een bijkomende kanttekening bij uw algehele geloofwaardigheid en doet vermoeden dat u een legale reisweg van u en uw familie aan de hand van de daartoe benodigde reisdocumenten verzwijgt zoals hierboven reeds aangehaald. In deze context vraagt het CGVS zich bovendien luidop af waarom u en uw vrouw gekozen zouden hebben voor een clandestiene, onzekere en heikele reis in de laadbak van een vrachtwagen zonder enige voorzieningen voor uw zieke kinderen van wie hun penibele medische toestand toch een van dé redenen was om uit uw land weg te gaan. Zulks vormt in samenhang met de door u beschreven onwaarschijnlijke reisroute een ernstige aanwijzing van het gegeven dat u een andere reisroute en bijgevolg een internationaal reisdocument bewust achterhoudt om zodoende relevante gegevens zoals een legale uitreis of ander vertrek uit uw land te verzwijgen.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om ten aanzien van uw land van herkomst Georgië een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw Georgisch militair boekje, uw geboorteakte en die van uw dochters bevatten louter identiteitsgegevens van u en uw dochters, maar hebben geen enkele betrekking op het door u aangehaalde asielrelaas. De Belgische en de Georgische medische attesten in verband met uw dochters (documenten 7-13) wijzen op de andere reden die u aanhaalt voor uw vertrek uit uw land, namelijk de medische situatie van uw kinderen los van uw (ongeloofwaardige) verklaringen over de verkiezingsbelofte die Rezo daarover had gemaakt (zie boven). U verklaart dat u niet terug kan naar Georgië wegens de (nier)ziekte van uw twee dochters; de dokters in Georgië hadden u gezegd dat u naar Europa moest gaan omdat de nodige medische behandeling en materialen in uw land ontbreken (CGVS p. 3-4, p. 7, p. 9 & p. 11). Deze medische toestand van uw dochters staat u aan de hand van een aantal documenten, zoals twee Georgische attesten waarop staat dat de oorzaak van de ziekte van uw dochters onbekend is, twee Belgische attesten die uw dochters diagnosticeren met het syndroom van Cushing en hiervoor een medische behandeling voorstellen, een ander Belgisch attest over uw dochter M. (...) aangaande het resultaat van een moleculaire genetische analyse en twee ingevulde Belgische medische certificaten voor uw beide dochters in het kader van de 9ter-procedure (zie verder) (documenten 7-13). Hoewel begrip kan worden opgebracht voor de medische situatie van uw dochters, dient erop gewezen te worden dat deze medische redenen op zich geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Men dient zich voor de beoordeling van dergelijke medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Uw dochters hebben daarvoor reeds de nodige medische certificaten verkregen (documenten 9 & 11), maar volgens uw advocaat is de aanvraag zelf nog niet ingediend (CGVS p. 9).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de

bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen enkel de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel dient dan ook vanuit dit oogpunt te worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Verzoekende partij stelt in haar verweer dat verwerende partij geen geloof hecht aan haar asielrelaas omdat verwerende partij geen informatie vindt over “Rezo Khetuashvili”. Verwerende partij heeft niet eens de moeite gedaan om na te gaan op welke wijze de naam “Rezo Khetuashvili” in Romeinse letters wordt geschreven. Verzoekende partij heeft deze naam in het Georgisch uitgesproken “en de tolk heeft deze dan ook zelf snel gespeld in Romeinse letters, zonder even verder aan verzoeker vragen te stellen”, aldus verzoekende partij. Blijkbaar heeft de tolk deze naam verkeerd gespeld in Romeinse letters. Verder benadrukt verzoekende partij dat zij bij het gehoor op het Commissariaat-generaal van 12 februari 2015 uitdrukkelijk heeft verklaard dat Rezo geen burgemeester was maar een van de lokale bestuurders van de partij van ‘Georgian Dream’ (administratief dossier, stuk 5, p. 7). Ten slotte stelt verzoekende partij dat verwerende partij haar had moeten betrekken in een gezamenlijke zoektocht naar de persoon van “Rezo Khetuashvili”.

2.2.3.2. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekende partij inderdaad duidelijk bij het gehoor op het Commissariaat-generaal van 12 februari 2015 heeft aangegeven dat Rezo geen burgemeester was, doch wel de ‘gamgebeli’, zijnde de lokale bestuurder, en dat verwerende partij deze informatie correct heeft verwerkt in haar bestreden beslissing. Immers maakt verwerende partij in de beschrijving van het feitenrelaas duidelijk gewag van het feit dat Rezo Kechkhuasvili de lokale bestuurder van het dorp is, de zogenaamde gamgebeli. Ook blijkt uit de motivering van verwerende partij dat zij het onderzoek naar Rezo heeft gevoerd in een hoedanigheid van gamgebeli en niet als burgemeester. Verwerende partij heeft derhalve op een correcte manier de desbetreffend door verzoekende partij bijgebrachte informatie in overweging genomen.

Waar verzoekende partij opwerpt dat haar vragen hadden moeten worden gesteld over de Romeinse schrijfwijze van de naam van deze persoon en zij betrokken had moeten worden in de zoektocht ernaar stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet met objectieve informatie aantoonde dat de naam van Rezo door de tolk foutief zou zijn omgezet naar het Romeins schrift en is de Raad de mening toegedaan dat niet kan worden ingezien hoe een speciaal daartoe aangetrokken tolk die het Georgisch – de moedertaal van verzoekende partij – zal omzetten naar het Nederlands niet in staat zou zijn een Georgische naam naar het Romeins schrift over te zetten en verzoekende partij hiertoe beter

gekwalficeerd zou zijn. Verzoekende partij brengt geen enkele objectieve informatie bij betreffende de door hem in het verzoekschrift aangeduide “Rezo Khetuashvili”, zijn werkelijke functie in de periode 2012-2014 en de correcte Romeinse schrijfwijze van diens naam. Daarenboven wijst de Raad erop dat het niet terugvinden van enige informatie over deze persoon door verwerende partij een bijkomende motivering betreft bij de vaststelling dat uit informatie blijkt dat de gamgebeli in de periode voor 15 juni 2014 en erna respectievelijk Papuna Koberidze en Davit Oniashvili waren wat duidelijk niet ene Rezo Kechkhuasvili of Rezo Khetuashvili betreft. Verzoekende partij laat deze motivering ongemoeid en brengt geen andersluidende informatie bij waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich desbetreffend steunt niet correct zou zijn. Door de Raad kan dan ook niet worden ingezien wat een gezamenlijke zoektocht naar de persoon van “Rezo Khetuashvili” had opgeleverd en verzoekende partij verduidelijkt dit evenmin in haar verzoekschrift.

De vaststelling van verwerende partij dat Rezo Kechkhuasvili (volgens verzoekende partij: Khetuashvili) niet de gamgebeli van het dorp van verzoekende partij was op het ogenblik dat verzoekende partij met deze man, ingevolge het verwijt van het niet nakomen van verkiezingsbeloftes nadat hij werd verkozen, problemen had, blijft dan ook onverminderd overeind en laat niet toe ook maar het minste geloof te hechten aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas.

2.2.4. Waar verzoekende partij opwerpt dat “een aantal leden van de politieke partij ‘Georgian Dream’, zoals ‘Rezo Khetuashvili’, werkelijk burgers op straat aanvallen” en hiertoe verwijst naar een als bijlage bij het verzoekschrift gevoegd artikel van Civil.Ge – Daily News Online met de titel ‘Several Georgian Dream Activists Arrested’ wijst de Raad erop dat deze bewering in het kader van haar verweer totaal irrelevant is daar aan het voorgehouden asielrelaas, in het bijzonder aan het lastiggevallene worden door leden van de partij Georgian Dream geen geloof kan worden gehecht. Daarenboven blijkt uit het voormelde artikel dat deze leden van de partij Georgian Dream door de Georgische politie en gerechtelijke autoriteiten worden gearresteerd en berecht.

2.2.5. Voor wat betreft de motivering in de bestreden beslissing omtrent de reisroute oordeelt de Raad dat dit een overtollig motief betreft zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekende partij aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan. Immers blijkt voldoende uit de overige door verwerende partij aangehaalde motieven dat aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas totaal geen geloof kan worden gehecht.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – uitgezonderd het overtollig bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

Derhalve kan ook ten aanzien van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT